

af de mennesker, som var på stedet, og motivet for at lyve er bare ikke til stede. Vi var dernede for at hjælpe med at fange nogle af de banditter, som sprængte to tårne i luften i USA. Det var i skyggen af det, vi var dernede. Det handlede om at finde nogle af de her mennesker, og det var det, de danske soldater deltog i. De beskrev minutøst, hvad de lavede, og sendte de indberetninger hjem.

Derfor kan jeg sige til fru Mette Gjerskov: Jeg kan garantere, at der var de to tilfælde og kun de to tilfælde fra den 13. februar og den 17. marts 2002.

Mette Gjerskov (S):

Jeg kan ikke forstå, hvordan forsvarsministeren kan mene, at Socialdemokratiet vakler i den her sag eller i nogen som helst sag for den sags skyld. Hele pointen er jo faktisk, at vi har bakket op om den her mission i Afghanistan, og det har vi gjort hele vejen igennem. Det betyder også, at vi føler os særskilt ansvarlige for, at alt er gået sådan for sig, som vi gerne vil have det skal gå for sig.

Jeg sætter ikke spørgsmålstegn ved, om soldaterne siger, at noget er rigtigt eller noget er forkert, men må bare konstatere, at forsvarsministeren vel ikke engang har navnene på dem, der er blevet taget til fange. Jeg mener, at det da i hvert fald ville være den mest simple ting at få undersøgt, også – synes jeg jo ærlig talt – for vores skyld i Socialdemokratiet, så vi også kan få rensset vores samvittighed, når nu vi er gået ind med støtte til den her mission.

Regeringen burde også have brug for at få en uafhængig, uvildig redegørelse, så man er fuldstændig sikker på, hvad der er skidt, og hvad der er kanel i den her sag.

Kl. 16.25

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jeg må sige til fru Mette Gjerskov, at det, der mangler, er en uvildig undersøgelse af den film, der hedder »Den hemmelige krig«. Nu kan jeg jo se, at nogle journalister rent faktisk er begyndt at interessere sig for indholdet af den film, om den rent faktisk holder vand. Det kunne man så starte med. Fru Mette Gjerskov kunne starte med at undersøge, om de påstande, der bliver fremført mod danske soldater, overhovedet er relevante eller rimelige, eller om de bygger på et fejlagtigt grundlag. Det kan fru Mette Gjerskov jo selv gå i gang med.

Så vil jeg bare sige, at det er lodret forkert, at det, fru Mette Gjerskov siger, ikke er et angreb på vores soldater, for når man vil have en undersøgelse, betyder det jo, at man hos fru Mette Gjerskov og Socialdemokraterne tvivler på de oplysninger, soldaterne skrev i 2002.

Jeg er nødt til at sige: Jeg tror fuldt og fast på vores soldater og de indberetninger, de lavede i 2002. Så kan fru Mette Gjerskov og andre blandt Socialdemokraterne vælge at tro på en amerikansk forhørsleder, som 5 år efter vistnok mener at have set eller hørt en dansk soldat i slutningen af januar 2002, hvor vi ikke engang var indsat operativt.

Derfor er det et angreb på soldaternes troværdighed, hvis man vælger at se bort fra de rapporter, de sendte hjem i perioden januar-juni 2002.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Så går vi tilbage til hovedspørgeren, hr. Frank Aaen, for det sidste spørgsmål.

Frank Aaen (EL):

Jeg kunne forstå på starten af det sidste svar her, at forsvarsministeren går ind for en undersøgelse af det, andre skriver, men vi kan ikke få lov til at undersøge regeringen. Det er jo interessant.

Jeg kan også forstå, at vi må have lov at se de to indberetninger fra soldaterne, som ministeren mener bekræfter regeringens udlægning af historien, men vi må ikke se alle de andre. Det er da også interessant.

Pressen og FN beskrev i 2002 mishandling af de 31 fanger, som Danmark udleverede til amerikanerne, som kunne være endt på Guantánamo, og som kunne være blevet udsat for dødsstraf, og jeg har så forstået på ministeren – og det er jeg glad for at ministeren nu siger – at med den viden, vi har i dag, ville vi ikke have udleveret de 31 fanger.

Så er det bare, jeg siger, at når vi nu er kommet frem til, at vi med den viden, vi har i dag, ikke kunne have udleveret de 31 fanger, hvordan kan man så skrive i regeringens redegørelse fra den 13. december på side 21, at disse oplysninger om mishandlinger i Kandaharlejren ikke kan bekræftes?

Det er jo den centrale konklusion i regeringens egen redegørelse, at oplysningerne om mishandling ikke kan bekræftes. Hvordan kan man sige, at det er en korrekt redegørelse, når ministeren så i dag siger, at med den viden, vi har i dag, nemlig om mishandling, skulle vi ikke